

Foto: Elin Strömberg. Haros guldmedaljör 2018, Helena Granström, har bland annat skrivit böckerna Hysteros och Det som en gång var (Förlaget Natur & kultur).

2018-05-04 07:00 CEST

Helena Granström Haros guldmedaljör 2018

I april beslutade Riksorganisationen Haros stämma att tilldela Helena Granström, författare, poet, dramatiker och kulturskribent, 2018 års guldmedalj. Guldmedaljen delas ut till personer som, utifrån Haros perspektiv, på ett utmärkt sätt väckt debatt kring barns och föräldrars intressen, och verkat för och värnat om deras bästa.

Motivering:

Under flera år har vi berörts av Helena Granströms texter i olika dagstidningar. Hon vill, med egna ord, ”synliggöra de förutsättningar som vår kultur ger för föräldraskap”.

Hon skriver med övertygelse att mänskliga relationer inte kan växlas mot pengar, och att barnens behov av känslomässig, engagerad omvårdnad av en nära anknytningsperson inte så lätt kan mötas i dagens förskola. Med skarp penna och stor medkänsla vågar hon diskutera vilka konsekvenser den professionaliserade barnomsorgen får för barnen.

Trots snålblåst och mothugg har hon fortsatt att modigt argumentera och stå upp för barnens behov av tid med och närhet till sina föräldrar.

Några citat:

Det finns en konflikt mellan att tillgodose sitt spädbarns känslomässiga

behov och att vara ifrån det hela dagarna, fem dagar i veckan, från det att det är sex eller åtta månader gammalt. Att som mamma vara lyhörd inför sitt barns signaler blir därmed liktydigt med ett feministiskt misslyckande (...) Jag ser inte [könsmaktsordningen] i det faktum att det är på mig [min dotter] ropar när hon ramlar och slår sig, att hon ligger bredvid mig i sängen, att det är min kropp som har förmågan att ge henne mat.

Men det kanske jag borde. Får man tro den dagspolitiska feministiska retoriken utgör barnets täta, och exklusiva, anknytning till sin mamma patriarkatets navel. (...)

Vad jag däremot saknar argument för är att det är önskvärt – eller acceptabelt – att den person som det lilla barnet lever närmast under sina första månader ska bytas ut plötsligt, och vid en tidpunkt som inte tar någon hänsyn till barnets mognadsprocess, behov eller känsla av trygghet.

Jag saknar argument för att amning i praktiken ska tvångsavslutas efter ett halvår av jämställdhetspolitiska skäl.

Jag saknar överhuvudtaget argument för hur det gynnar barnen att deras föräldrar är jämställda i den moderna bemärkelsen: att de båda jobbar heltid, lägger ut barnomsorgen på entreprenad och varken har tid med sig själva eller sin familj.

Det moderna föräldraskapet tycks präglas av otålighet: Innan barnet har fyllt ett ska det vara avvänjt, somna ensamt i egen säng, och gärna kunna underhålla sig självt. Den moderna föräldern förblir orubbad, sitt gamla jag utrustat med barnvagn.

[\(Svenska Dagbladet, 13 mars 2014\)](#)

Jag tror att det är fullt möjligt att se att det gör något med ett barn att från ett års ålder vistas större delen av sin vakna tid i bullriga, människointensiva miljöer utan stadig tillgång till en trygg anknytningsperson, utan att samtidigt vilja klandra de föräldrar som sätter sina barn på dagis. I stället bör det förstås som uttryck för en vilja att på allvar diskutera vilka konsekvenser dessa förhållanden kan tänkas få för barnets möjlighet att kommunicera lyhört med sin omgivning och med sig själv, och också vad det är som gör att vi anser att denna ordning är önskvärd, eller ens acceptabel.

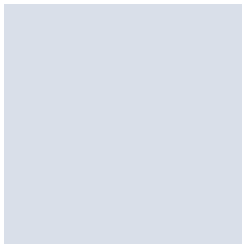
[\(Expressen, 24/8 2015\)](#)

Haros årliga guldmedalj har delats ut sedan 1988, till personer som uttalat sig och/eller jobbat på ett positivt sätt i frågor som Haro brinner för. Genom åren har det blivit ganska många! Du hittar hela listan [här](#).

Haro är Sveriges ledande kvinnoorganisation med ett kritiskt perspektiv på svensk familjepolitik. Haro fokuserar på barns behov och ökad valfrihet.

Kontaktpersoner

Ingvild Segersam

Presskontakt

Ordförande

ingvild.segersam@gmail.com